Lietas Nr. 11860002922
KA06-0098-25/15
ECLI:LV:ZAT:2025:0617.11860002922.3.S

Zemgales apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2025. gada 17. jūnijā

Tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs Ramiro Grandāns,

tiesneši Elmārs Lenšs un Līga Baltmane-Zepa,

piedaloties prokurorei Edītei Jansonei,

aizstāvjiem Intai Tūmanei, Mārim Bitem,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods /, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 20. panta trešās daļas un 327. panta otrās daļas un /Persona B/, personas kods /Personas kods /, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 327. panta otrās daļas saistībā ar Ģenerālprokuratūras Kriminmāltiesiskā departamenta Pirmstiesas kriminālprocesa un tiesvedības koordinācijas nodaļas prokurora pienākumu izpildītājas Edītes Jansones apelācijas protestu par Zemgales rajona tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu /Persona A/ atzīts par nevainīgu pēc Krimināllikuma 20. panta trešās daļas un 327. panta otrās daļas un attaisnots.

/Persona A/ piemērotie drošības līdzekļi - dzīvesvietas maiņas paziņošana, noteiktas nodarbošanās aizliegums - aizliegums ieņemt amatu, kas saistīts ar satiksmes uzraudzību, aizliegums tuvoties, kontaktēties, sazināties ar /Persona B/ un /Persona C/, aizliegums izbraukt no valsts - atcelti.

/Persona B/ atzīta par nevainīgu pēc Krimināllikuma 327. panta otrās daļas un attaisnota.

/Persona B/ piemērotie drošības līdzekļi - dzīvesvietas maiņas paziņošana, noteiktas nodarbošanās aizliegums - aizliegums ieņemt amatu, kas saistīts ar satiksmes uzraudzību, aizliegums tuvoties, kontaktēties, sazināties ar /Persona A/ un /Persona C/, aizliegums izbraukt no valsts – atcelti.

[2] /Persona A/ atzīts par nevainīgu un attaisnots pirmstiesas kriminālprocesā celtajā apsūdzībā par to, ka viņš, būdams valsts amatpersona, mantkārīgā nolūkā uzkūdīja viltot dokumentu un viltota dokumenta izsniegšanu, apzinoties, ka dokuments ir viltots.

/Persona B/ atzīta par nevainīgu un attaisnota pirmstiesas kriminālprocesā celtajā apsūdzībā par to, ka viņa, būdama valsts amatpersona, mantkārīgā nolūkā viltoja dokumentu un viltota dokumenta izsniegšanu, apzinoties, ka dokuments ir viltots.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniegusi Ģenerālprokuratūras Kriminmāltiesiskā departamenta Pirmstiesas kriminālprocesa un tiesvedības koordinācijas nodaļas prokurora pienākumu izpildītāja E. Jansone, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un taisīt jaunu notiesājošu spriedumu.

Prokurore norāda turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Tiesa savā spriedumā ir tikai atreferējusi lietā iesaistīto personu liecības un uzskaitījusi citus lietā esošos pierādījumus, bet nav veikusi to analīzi. Tiesa nepamatoti ir ignorējusi faktus, kam ir būtiska nozīme taisnīgā un objektīvā lietas izspriešanā un apsūdzēto vainīguma pierādīšanā.

[3.1.1] Prokurores ieskatā tiesa nepamatoti noraidījusi liecinieku /Persona D/ un /Persona E/ liecības, atzīstot, kā tās neattiecas uz izvirzīto apsūdzību.

[3.1.2] Tiesa nav objektīvi novērtējusi liecinieka /Persona F/ tiesas izmeklēšanas sniegtās liecības par dienesta automašīnas radara darbību.

[3.1.3] Tiesa norādījusi, ka lietā nav apskates protokola, taču tiesa nav atzinusi par pietiekošu pierādījumu VAS “Latvijas valsts ceļi” sniegto informāciju un videoierakstu par ceļa zīmju esamību.

[3.1.4] Tiesa nav pareizi novērtējusi /Persona C/ fiksēto pārkāpumu, tostarp /Persona C/ atrašanās vietu pārkāpuma izdarīšanas brīdī.

[3.1.5] Pirmās instances tiesa nav sniegusi nekādu vērtējumu apsūdzētā /Persona A/ un /Persona B/ liecībām,/Persona A/ sarunai ar /Persona G/.

[3.1.6] Pirmās instances tiesa nepamatoti nav konstatējusi mantkārīga nolūka esamību.

[3.1.7] Tiesa nepamatoti par būtisku pierādījumu atzinusi faktu, ka 2022. gada 22. jūlija lēmums par soda piemērošanu /Persona C/ par 2022. gada 21. jūlijā izdarīto administratīvo pārkāpumu ir stājies spēkā, jo šis lēmums ir pieņemts amatpersonu prettiesiskas rīcības rezultātā.

[3.2] Ievērojot, ka tiesa kļūdaini izvērtējusi pierādījumus, kurus izmantojusi apsūdzēto nevainīguma pamatošanai, kas novedis pie nepamatota secinājuma par notikuma apstākļiem, uzskatāms, ka tiesas spriedums neatbilst Kriminālprocesa likuma 511. panta otrās daļas prasībām un nav atzīstams par tiesisku un pamatotu

[3.3] Protestā izteikts lūgums atzīt /Persona B/ par vainīgu Krimināllikuma 327. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 260 stundām, atņemt tiesības ieņemt amatu Valsts policijā uz 3 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanu no 2022. gada 28. decembra pulksten 8.29 līdz 2022. gada 29. decembrim pulksten 12.10, kas atbilst 16 sabiedriskā darba stundām.

Protestā lūgts atzīt /Persona A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 20. panta trešajā daļā un 327. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 230 stundām, atņemt tiesības ieņemt amatu Valsts policijā uz 3 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanu no 2022. gada 28. decembra pulksten 7.58 līdz 2022. gada 29. decembrim pulksten 11.00, kas atbilst 16 sabiedriskā darba stundām.

[4] Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore apelācijas protestu uzturēja.

[5] Apsūdzētie un aizstāvji norādīja, ka apelācijas protests nav pamatots, tāpēc noraidāms, bet pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts.

Motīvu daļa

[6] Noklausījusies prokurores, aizstāvju un apsūdzēto viedokļus, izvērtējusi apelācijas protesta argumentus, pārbaudījusi pierādījumus lietā, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka prokurores apelācijas protests ir apmierināms, proti, Zemgales rajona tiesas attaisnojošais spriedums atceļams un taisāms jauns notiesājošs spriedums.

[7] Tā kā Zemgales apgabaltiesa taisa jaunu notiesājošu spriedumu, apgabaltiesa sniedz noziedzīgā nodarījuma aprakstu, kā to noteic Kriminālprocesa likuma 564. panta astotā daļa. Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, Zemgales apgabaltiesa konstatē:

[7.1] /Persona A/, būdams valsts amatpersona, mantkārīgā nolūkā uzkūdīja izdarīt dokumentu viltošanu un viltota dokumenta izsniegšanu, apzinoties, ka dokuments ir viltots, bet /Persona B/, būdama valsts amatpersona, mantkārīgā nolūkā izdarīja dokumentu viltošanu un viltota dokumenta izsniegšanu, apzinoties, ka dokuments ir viltots.

/Persona B/ un /Persona A/, būdami Valsts policijas /Struktūrvienība/ /amati/, kuri Krimināllikuma 316. panta pirmās daļas izpratnē atzīstami par valsts amatpersonām, laikā no 2022. gada 21. jūlija pulksten 20.00 līdz 2022. gada 22. jūlijam pulksten 8.30 pildīja dienesta pienākumus - veica satiksmes uzraudzību, pārvietojoties ar dienesta automašīnu*/Transportlīdzeklis A/*ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/.

2022. gada 21. jūlijā pulksten 23.23 /Persona A/ uz autoceļa /Noziedzīga nodarījuma vieta/, vietā ar GPS koordinātēm /koordinātes/, kur noteikts pārvietošanās ātruma ierobežojums 70 km/h, konstatēja, ka automašīnas*/Transportlīdzeklis B/*ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/ vadītājs /Persona C/ brauc ar ātrumu 118 km/h. /Persona A//Persona C/ vadīto automašīnu apturēja.

Zinot, ka /Persona C/ pieļāvis Ceļu satiksmes likuma 55. panta 15. daļas pārkāpumu un ka par to transportlīdzekļa vadītājam piemērojams naudas sods no trīsdesmit divām līdz četrdesmit četrām naudas soda vienībām, tas ir, naudas sods 160*euro* līdz 220 *euro*, zinot, ka /Persona B/ Administratīvo pārkāpumu atbalsta informācijas sistēmā ievadīs ziņas par konkrēto pārkāpumu, /Persona A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolūkā uzlabot /Persona C/ materiālo stāvokli, nolēma uzkūdīt /Persona B/ izdarīt dienesta viltojumu. Īstenojot noziedzīgo nodomu, /Persona A//Persona B/ klātbūtnē paziņoja /Persona C/, ka par viņa pieļauto pārkāpumu tiks pieņemts lēmums, kas neatbilst patiesajiem pieļautā pārkāpuma apstākļiem, sakot: “Paņemsim, kā pie 90 Tevi” un izskaidroja labvēlīgāka soda apmēru, sakot: “Tūlīt Tev 40*euro* aizies.”

/Persona B/, būdama pamudināta no /Persona A/ puses, zinot, ka /Persona C/ pieļāvis Ceļu satiksmes likuma 55. panta 15. daļas pārkāpumu un tajā noteikto soda apmēru, mantkārīgu motīvu vadīta, nolūkā uzlabot /Persona C/ materiālo stāvokli, 2022. gada 22. jūlijā ap pulksten 2.00 autorizējās Administratīvo pārkāpumu atbalsta informācijas sistēmā, kur administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16768004820122 sagatavoja lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu, tajā apzināti ietverot īstenībai neatbilstošus faktus par pieļautā pārkāpuma patiesajiem apstākļiem, proti, ka /Persona C/ vadīja iepriekš norādīto transportlīdzekli ar ātrumu 115 kilometri stundā pie atļautā braukšanas ātruma 90 kilometri stundā, vienlaikus norādot, ka /Persona C/ pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 55. panta septīto daļu, piemērojot naudas sodu astoņu naudas soda vienību jeb 40*euro*, apzinoties, ka patiesībā pieļauts Ceļu satiksmes likuma 55. panta 15. daļā noteiktais pārkāpums, par ko piemērojams naudas sods 160 *euro* līdz 220 *euro*.

2022. gada 22. jūlijā pulksten 2.05 /Persona B/ Administratīvo pārkāpumu atbalsta informācijas sistēmā pieņemto lēmumu nosūtīja /Persona C/.

Tādā veidā /Persona B/, būdama valsts amatpersona, mantkārīgā nolūkā izdarīja dokumenta viltošanu un viltota dokumenta izsniegšanu, apzinoties, ka dokuments ir viltots.

Ar šādām savām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 20. panta trešajā daļā un 327. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet /Persona B/ izdarīja Krimināllikuma 327. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[8] Apsūdzētais /Persona A/ un apsūdzētā /Persona B/ apelācijas instances tiesā savu vainu neatzina, liecības nesniedza.

[8.1] Apsūdzētā /Persona A/ pirmstiesas kriminālprocesā (*lietas 1. sējuma 160.-163. lapa*) un pirmās instances tiesā sniegtā liecība satur ziņas, ka viņš apsūdzībā norādītajā laikā pildīja savus dienesta pienākumus kopā ar /Persona B/. Atrodoties uz autoceļa /Autoceļa nosaukums/, pabraucot garām krustojumam ar ceļu, kas ved uz /Nosaukums B/, dienesta automašīnā uzstādītais radars fiksēja, ka virzienā no /Pilsēta uz pilsētu/ braucošas automašīnas vadītājs pārkāpa pieļauto braukšanas ātrumu, automašīnu vadot ar ātrumu 118 km/h. Transportlīdzeklis tika apturēts, un apsūdzētais vadītājam /Persona C/ izskaidrojis pārkāpuma būtību, norādot, ka pārkāpts atļautais braukšanas ātrums 90 km/h. Šajā ceļa posmā tika veikti remontdarbi, taču ātrumu ierobežojoša zīme 70 km/h nebija novietota, un tas ir redzams videoierakstā. Tumšā diennakts laikā nav iespējams precīzi noteikt vietu, kurā vadītājs pārkāpa atļauto braukšana ātrumu. Noliedz, ka jebkādā veidā būtu ietekmējis – organizējis vai vadījis kolēģes /Persona B/ darbību. Viņa pati pieņem lēmumus.

[8.2] Apsūdzētās /Persona B/ pirmstiesas kriminālprocesā (*lietas 1. sējuma 199.-201. lapa*) un pirmās instances tiesā sniegtā liecība satur ziņas, ka 2022. gada 22. jūlijā tika apturēts transportlīdzeklis */Transportlīdzeklis B/*ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/, kuru vadīja /Persona C/, jo viņš pārvietojās pa ceļu virzienā /Pilsēta uz pilsētu/ ar 118 km/h. /Persona A/ uzsāka komunikāciju ar /Persona C/, paņēma transportlīdzekļa reģistrācijas un vadītāja apliecību, tās nodeva viņai. Mobilajā aplikācijā*MobApp* viņa veica informācijas apstrādi par transportlīdzekli */Transportlīdzeklis B/*un tās vadītāju. /Persona C/ tika noformēts administratīvā pārkāpuma protokols par Ceļu satiksmes likuma 55. panta septītās daļas, t.i., par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21-30 km/h, pārkāpšanu. /Persona C/ atzina savu vainu, viņam piemērots naudas sods 40*euro*. Noliedz, ka /Persona A/ būtu viņai uzspiedis savu viedokli, jo kā amatpersona lēmumus pieņem pati.

[9] Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /Persona A/ un apsūdzētā /Persona B/ gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā savu vainu neatzina, Zemgales apgabaltiesa pretēji Zemgales rajona tiesai atzīst, ka abu apsūdzēto vainīgums ir pierādīts ar turpmāk norādītajiem pierādījumiem.

[9.1] Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka no lietā esošās informācijas redzams, ka apsūdzētā /Persona B/ un apsūdzētais /Persona A/ 2022. gada jūlijā pildīja Valsts policijas /Struktūrvienība/ /amats/ pienākumus (*lietas 1. sējuma 64., 66. lapa*). Šo faktu savās liecībās atzina arī abi apsūdzētie.

Saskaņā ar Krimināllikuma 316. panta pirmo daļu apsūdzētie /Persona A/ un /Persona B/ bija valsts amatpersonas, kurām bija tiesības pieņemt lēmumus, kas saistoši citām personām, veicot uzraudzības, kontroles, izmeklēšanas vai sodīšanas funkcijas atbilstoši viņu kompetencei ceļu satiksmes uzraudzības jomā, un nav šaubu, ka 2022. gada 21.-22. jūlijā, pildot savus tiešos dienesta pienākums saskaņā ar norīkojumu (*lietas 1. sējums 3. lapa*), apsūdzētie uzraudzīja satiksmi uz autoceļa /Autoceļa nosaukums/, pārvietojoties ar automašīnu */Transportlīdzeklis A/*ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/.

[9.2] No lēmuma Nr. 16768004820122-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu /Persona C/ redzams, ka /Persona C/ sodīts ar naudas sodu 8 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 40*euro* par Ceļu satiksmes likuma 55. panta septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, jo 2022. gada 21. jūlijā ap pulksten 23.23 ārpus apdzīvotas vietas viņš vadīja transportlīdzekli ar minimāli fiksēto ātrumu 115 km/h (*lietas 1. sējuma 27., 28.-29., 31. lapa*).

[9.3] No apliecinājuma administratīvā lietā Nr. 16768004820122-1 redzams, ka apliecinājumā, kuru aizpildīja apsūdzētā /Persona B/, veikts labojums ātruma ierobežojums no “70” uz “90” (*lietas 1. sējuma 30., 34. lapa*).

[9.4] Zemgales apgabaltiesa neatzīst par pamatotu pirmās instances norādīto motivāciju attiecībā uz to, ka liecinieka /Persona D/ un /Persona E/ liecības ir viņu subjektīvais viedoklis un tās nav atzīstamas par abu apsūdzēto vainas pierādījumiem.

[9.4.1] Valsts policijas /Struktūrvienība//amats/ /Persona D/ dienesta ziņojums (*lietas 1. sējums 2. lapa*) satur ziņas, ka, veicot pārbaudi *Smart Monitor* datu bāzē, konstatēts, ka 2022. gada 21. jūlijā 23:21:52- 23:25:36

policijas automašīna /reģistrācijas numurs/ izbraukusi no /Pilsēta/ virzienā uz /Pilsēta/. Uz ceļa tika veikti remonta darbi un braukšanas ātruma ierobežojums ir 70 km. Pulksten 23.23:05 policijas automašīna apgriežas braukšanai pretējā virzienā un brauc virzienā no /Pilsēta/ uz /Pilsēta/. Pulksten 23:23:26 redzams, ka automašīnai, kas brauc no /Pilsēta/ virzienā uz /Pilsēta/, braukšana ātrums ir 118 km/h. No videoieraksta redzams, ka policijas automašīna apgriežas braukšanai pretējā virzienā, aptur ātruma pārkāpēju. Veicot*MobApp*auditācijas datu pārbaudi 2022. gada 21. jūlijā konstatēts, ka /Persona B/ pārbaudīja automašīnu un pulksten 23.25 pārbaudīja personu /Persona C/.

Veicot pārbaudi Administratīvo pārkāpumu atskaites sistēmā, konstatēts, ka pret /Persona C/ uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta par to, 2022. gada 21. jūlijā pulksten 23.23 /Noziedzīga nodarījuma vieta/ ārpus apdzīvotas vietas /Persona C/ vadīja transportlīdzekli*/Transportlīdzeklis B/*ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ ar ātrumu 115 km/h pie atļautā 90 km/h. Minimālais fiksētais ātrums 111 km/h, kas fiksēts ar radaru*Stalker DUAL D* Nr. DE007383. *Smart Monitor*videoierakstos dzirdams, ka pārkāpējs aktīvi diskutē ar /Persona A/. /Persona C/ pie dienesta automašīnas pienāk ar telefonu, un dzirdams, ka ieslēgts skaļrunis. /Persona C/ saka: “Šeit /Persona H/.” Pa skaļruni kāda persona sauc /Persona A/ vārdu. Ceplītis saka: “Viss kārtībā, lai liek nost. /Persona C/ noliek telefonu. Videoierakstos dzirdams, ka /Persona A/ saka, ka ceļa posmā varēja braukt ar 90 km/h, ka /Persona C/ būs minimālais sods 40*euro*. Pēc tam /Persona C/ aizbrauc no notikuma vietas.

Pirmās instances tiesā liecinieks /Persona D/ liecināja, ka informāciju par viltojumu viņš ieguvis no cita darbinieka /Persona E/, kurš veica operatīvo izzināšanu un noskatījās videonovērošanas kameru ierakstus (*lietas 2. sējums 12.-13. lapa*).

[9.4.2] Liecinieks /Persona E/ pirmās instances tiesā liecināja, ka viņš ieguvis videoierakstu no dienesta transportlīdzekļa, ka operatīvā izzināšana pret /Persona A/ notikusi 2022. gada 1.-2. augustā un viņš bija šīs operatīvās darbības veicējs. Lietā ir ziņojums par darbībām, kā tās veiktas, proti, izzināšana ir informācijas ievākšana par konkrētām personām, APAS lietas materiāliem, norīkojuma izvietojumu, par*MobApp*auditāciju. Konkrēto operatīvo darbību akceptēja priekšnieks. Par iegūtajām ziņām informējis /Persona D/, un viņa ziņojums atrodas operatīvajā lietā (*lietas 2. sējums 54.-55. lapa*).

[9.4.3] No Iekšējās drošības biroja 2023. gada 17. februāra uzziņas redzams, ka 2022. gada 1. augustā tika akceptēts vispārējā veidā veicamais operatīvās darbības pasākums – /Persona A/ un /Persona B/ operatīvā izzināšana laikā no 2022. gada 1. augusta līdz 2. augustam (*lietas 1. sējuma 9. lapa*).

Secināms, ka videoieraksti no dienesta automašīnas iegūti atbilstoši Iekšējās drošības biroja amatpersonai noteiktajām pilnvarām operatīvo pasākumu ietvaros, izmantojot piekļuves tiesības Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Informācijas sistēmai *Smart Monitor*. Sākotnēji videoieraksta dati tika lejupielādēti dienesta datorā, bet pēc tam ierakstīti CD.

[9.4.4] Kriminālprocesa likuma 127. panta trešā daļa noteic, ka operatīvās darbības pasākumos iegūtās ziņas par faktiem, tai skaitā ziņas, kas norāda uz citas personas izdarītu noziedzīgu nodarījumu, arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, drīkst izmantot kā pierādījumu tikai tad, ja tās iespējams pārbaudīt šajā likumā noteiktajā procesuālajā kārtībā. Šī paša panta ceturtā daļā noteic, ka, ja krimināllietā kā pierādījumu izmanto šā panta trešajā daļā minētās ziņas, tai pievieno uzziņu par to, kura iestāde, kad un uz kādu laika periodu akceptējusi operatīvās darbības pasākumu veikšanu. Uzziņu procesa virzītājam izsniedz operatīvās darbības pasākuma veikšanu akceptējušās iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona.

No iepriekš minētā izriet, ka operatīvā izzināšana šajā laika posmā ir bijusi tiesiska un operatīvās izzināšanas laikā iegūtās ziņas, tostarp /Persona D/ dienesta ziņojums un liecības, /Persona E/ liecības,*Smart Monitor* videoieraksti no dienesta automašīnas */Transportlīdzeklis A/* ir atzīstami par ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu, kas iegūti tiesiskā ceļā.

[9.5] Zemgales apgabaltiesa neatzīst par pamatotu pirmās instances tiesas norādīto motivāciju par to, ka lietā nav apskates protokola, kurā būtu redzams, vai nobrauktajā ceļa posmā bija izvietotas atļautā braukšanas ātruma ceļa zīmes, savukārt citu pierādījumu nav.

[9.5.1] Kā redzams no VAS "Latvijas valsts ceļi" sniegtās informācijas, 2022. gada 21. jūlijā uz autoceļa /Autoceļa nosaukums/ aiz pagrieziena /Nosaukums A/ un /Nosaukums B/ bija uzstādītas ceļa zīmes ar maksimālā ātruma ierobežojumu 70 km/h (*lietas 1. sējuma 53.-61. lapa*).

[9.5.2] Arī videoierakstā redzams, ka aiz pagrieziena /Nosaukums B/ ir uzstādīta maksimālā ātruma ierobežojuma 70 km/h ceļa zīme.

[9.5.3] No lietas materiāliem izriet, ka /Persona C/ pārkāpums tika fiksēts 2022. gada 21. jūlijā, savukārt apsūdzēto /Persona A/ un /Persona B/ veiktās prettiesiskās darbības fiksētas laikā no 2022. gada 1. augusta līdz 2. augustam. Zemgales apgabaltiesa atzīst pamatotu protesta argumnetu, ka šī iemesla dēļ arī notikuma vietas apskate netika veikta un nevarēja tikt veikta, jo notikuma apstākļi ceļa posmā kriminālprocesa uzsākšanas brīdī nebija tādi, kādi tie bija notikuma dienā 2022. gada 21. jūlijā. Šajā sakarā jāņem vērā notikuma vietas apskates neatliekamais raksturs un būtība, jo veikto darbību un citu apstākļu dēļ tajā notiek neatgriezeniskas izmaiņas, līdz ar ko konkrētajā gadījumā notikuma vietas apskate nebija lietderīga, kā tas pamatoti norādīts apelācijas protestā.

[9.5.3] No videoieraksta (*lietas 1. sējuma 7. lapa*) un tā apskates protokola (*lietas1. sējuma 10.-18. lapa*) redzams, ka laikā, kad dienesta automašīna brauc virzienā no /Pilsēta uz pilsētu/, sākot no videoierakstā redzamās ceļa zīmes ar ātruma ierobežojuma zīmi 70 km/h, kas atrodas pie pagrieziena /Nosaukums B/ līdz pieturai /Nosaukums C/, ir 9 atstarojošie stabiņi jeb signālstabiņi, un pieturā /Nosaukums C/ ir 3 platākas ceļa remontdarbu zīmes no kopumā 4, tātad kopā – 13 stabiņi. Ir vispārzināms fakts, ka attālums starp signālstabiņiem (917. un 918. ceļa apzīmējums), kas izvietoti ceļa malā (neskaitot pieturvietā izvietotos), ir 100 metri. Tātad – attālums no pagrieziena /Nosaukums B/ līdz pieturvietai /Nosaukums C/ ir ne vairāk kā 900 metri, kā tas pamatoti norādīts apelācijas protestā.

Tādējādi Zemgales apgabaltiesa netic apsūdzētā /Persona A/ liecībām par to, ka uz ceļa nebija izvietota ceļa zīme ātruma ierobežojums 70 km/h, jo šīs liecības ir pretrunā ar iepriekš minēto videoierakstu.

Zemgales apgabaltiesa piekrīt apelācijas protestā minētam, ka no videoieraksta redzams, ka brīdī, kad dienesta auto apgriežas pretējā virzienā, skatoties uz ceļa otru malu (virzienā no /Pilsēta uz pilsētu/), tad dienesta automašīna pabrauc garām četriem atstarojošiem stabiņiem, bet pretējā virzienā jeb pretī dienesta automašīnai brauc smagās kravas automašīnas. Uzreiz pēc tam, kad smagās automašīnas ir pabraukušas garām dienesta automašīnai, redzams, ka ceļa pretējā pusē ir izgaismoti 3 signālstabiņi, bet dienesta automašīnai pretim braucošās pirmās, tieši /Persona C/ vadītās automašīnas fiksētais ātrums 118 km/h ir pie septītā stabiņa, skaitot no pieturas /Nosaukums C/. Tādējādi lietā pierādīts, ka /Persona C/ vadītā automašīna ar ātrumu 118 km/h brauca aiz videoierakstā redzamās ceļa zīmes 70 km/h darbības zonas sākuma, jo no pagrieziena /Nosaukums B/ līdz pieturai /Nosaukums C/ kopumā ir izvietoti 13 signālstabiņi (no tiem – 4 pieturvietā). /Persona C/ vadīto automašīnu neviens neapdzen. Virzienā uz pieturu /Nosaukums C/ automašīna samazina ātrumu līdz 115 km/h līdz 6 stabiņam, bet līdz 113 km/h – līdz 5 stabiņam. Dienesta automašīna tiek apgriezta braukšanai pretējā virzienā starp 4 un 5 stabiņu. /Persona C/ vadītās automašīnas ātrums samazinās no 118 km/h līdz 114 km/h tikai 7 sekunžu laikā, un tajā brīdī /Persona C/ automašīna atrodas četru pārtraukto līniju attālumā no policijas dienesta auto. Vienas baltās ceļa līnijas attālumā /Persona C/ vadītās automašīnas ātrums ir 100 km/h. Pēc kā /Persona A/ apgriež dienesta automašīnu braukšanai pretējā virzienā, bet /Persona C/ savu vadīto automašīnu aptur pieturā /Nosaukums C/, kas ir virzienā no /Pilsēta uz pilsētu/. No videoierakstā attēlotajām GPS koordinātēm nepārprotami izriet, ka /Persona A/ un /Persona B//Persona C/ vadītās automašīnas ātrumu 114 km/h konstatēja uzreiz aiz pagrieziena uz /Nosaukums D/, /Nosaukums E/, kas ir virzienā no /Pilsēta uz pilsētu/ ceļa labajā malā. Ceļa posmu no ceļa zīmes 70 km/h darbības zonas, kas redzama videoierakstā un ir aiz pagrieziena uz /Nosaukums B/ līdz pieturai /Nosaukums C/ ceļa virzienā no /Pilsēta uz pilsētu/, dienesta auto brauc ar ātrumu 58-60 km/h, kas vidēji ir 59 km/h. Matemātiski aprēķinot, šī attāluma garums ir aptuveni 620 m. Matemātiski aprēķinot ceļa garumu, kādu automašīna var nobraukt ar ātrumu 113-118 km/h, tie ir aptuveni 225 metri.

[9.5.4] Zemgales apgabaltiesa pievienojas prokurores viedoklim, ka konkrētajā gadījumā VAS "Latvijas valsts ceļi" sniegtā informācija un videoieraksts ir pieļaujams un ticams pierādījums, kas ļauj izdarīt pamatotu secinājumu par /Persona C/ atrašanās vietu pārkāpuma izdarīšanas brīdī. Tādējādi arī bez notikuma vietas apskates protokola lietā ir pierādīta /Persona C/ vadītās automašīnas atrašanās vieta. Gan attālums starp ceļa signālstabiņiem, gan matemātisks braukšanas ātruma un nobrauktā ceļa posma attāluma aprēķins ir vērtējami Kriminālprocesa

likuma 125. panta pirmās daļas 1. un 6. punkta izpratnē, kā tas pamatoti norādīts apelācijas protestā. Turklāt Kriminālprocesa likuma 143. panta trešā daļa noteic, ka skaņu vai skaņu un attēlu ierakstā fiksētā informācija uzskatāma par precīzāku un pilnīgāku salīdzinājumā ar rakstveidā fiksēto informāciju.

[9.5.5] Liecinieka /Persona C/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības satur ziņas, ka 2022. gada 21. jūlijā braucis pa ceļu virzienā no /Pilsēta uz pilsētu/. Ceļa posmā, kurā notika ceļa remonts, iespējams, maksimālais braukšanas ātrums bija noteikts 70 km/h. Par ātruma pārsniegšanu viņu apturēja Valts policijas ekipāža (*lietas 1. sējums 171. lapa*). No minētās liecinieka liecības nepārprotami izriet, ka viņš apzinājies, ka ātrumu pārsniedzis ceļa posmā, kur notika remontdarbi un bija ātruma ierobežojums. Tāpēc Zemgales apgabaltiesa nepiekrīt pirmās instances tiesas atzinumam, ka /Persona C/ nevar konkrēti norādīt uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu. Turklāt Zemgales apgabaltiesa ņem vērā, ka konkrētā liecinieka liecība ir izvairīga, viņš netieši ir arī ieinteresēts lietā, jo apsūdzētais pieņēma prettiesisku lēmumu par labu lieciniekam.

[9.5.6] Pirmās instances tiesas atsauce spriedumā uz dzīvē gūtajiem novērojumiem, ka pagaidu ātruma ierobežošanas ceļa zīmes ceļa remonta zonās mēdz būt aizklātas, nogāztas vai pagrieztas, konkrētajā gadījumā ir pretrunā ar iepriekš minētajiem pierādījumiem.

[9.6] No videoieraksta (*lietas 1. sējuma 7. lapa*) un tā apskates protokola (*lietas 1. sējuma 10.-18. lapa*), sarunu satura atšifrējuma (*lietas 1. sējuma 21.-26. lapa*) izriet, ka videoierakstā laikā no pulksten 23.26.54 līdz pulksten 23.31.51 dzirdams, ka /Persona A//Persona B/ saka: “noņems nost”, “*toļka ņi, nņih, tam*”. Šis pierādījums kopsakarā /Persona B/ sagatavotajā apliecinājumā no “70” uz “90” pierāda to, ka tieši šajā brīdī /Persona A//Persona B/ uzkūda izdarīt dienesta viltojumu, norādot nepatiesas ziņas administratīvās lietas materiālos, tostarp lēmumā par administratīvā procesa uzsākšanu un soda piemērošanu.

Pretējā gadījumā būtu absolūti neticama apstākļu sakritība, ka 2022. gada 21. jūlijā apsūdzētie /Persona A/ un /Persona B/, kuri apturējuši /Persona C/ par pieļautu Ceļu satiksmes likuma pārkāpumu, kuri līdz lēmuma pieņemšanas brīdim faktiski neveica nekādas papildu darbības, lai pārliecinātos par ceļa zīmes darbības zonu vai /Persona C/ atrašanās vietu pārkāpuma izdarīšanas brīdī uz ceļa, kur ir informēti, ka ceļa posmā no /Pilsēta uz pilsētu/ jau ilgāku laiku notiek remontdarbi un ir maksimālā braukšanās ātruma ierobežojums 70 km/h, sākotnēji apliecinājumā norāda, ka atļautais braukšanas ātrums bijis 70 km/h, bet vēlāk pēc saņemtajām ziņām no /Persona G/, /Persona B/ apliecinājumā veic labojumu uz “90”. /Persona B/ labojumu izdarīja pēc savstarpējās /Persona A/ un /Persona B/ sarunas (“noņems nost”, “*toļka ņi, nņih, tam*”). Tikai pēc vairākām stundām /Persona B/ faktiski pieņem lēmumu par administratīvā soda piemērošanu /Persona C/ par transportlīdzekļa vadīšanu it kā ceļa zīmes ar maksimālā braukšanas ātruma ierobežojumu 90 km/h darbības zonā, lai arī faktiski nekas netraucēja šādu lēmumu pieņemt nekavējoties.

Zemgales apgabaltiesa netic abu apsūdzēto liecībām, kurās /Persona A/ noliedz, ka būtu uzkūdījis /Persona B/ veikt dienesta viltojumu, bet /Persona B/ noliedzot, ka rīkojusies pēc /Persona A/ norādījuma un lēmumu pieņēmusi patstāvīgi. Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka šādas apsūdzēto liecības ir abu apsūdzēto aizstāvības pozīcija.

[9.7] Zemgales apgabaltiesa neatzīst par pamatotu pirmās instances tiesas norādīto motivāciju par to, ka apliecinājuma labojums izdarīts nevis tādēļ, ka /Persona B/ nodoms bija izdarīt noziedzīgu nodarījumu, viltojot dokumentu un pēc tam šāda viltota dokumenta izsniegšanu, jo šāda darbības izdarīt viņu uzkūdīja /Persona A/, bet gan tādēļ, ka /Persona B/ un /Persona A/ fiksēja /Persona C/ administratīvo pārkāpumu, zināja un ņēma vērā Valsts policijas 2020. gada 29. decembrī apstiprinātos Iekšējos noteikumus ”Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības un drošības nostiprināšanas, satiksmes uzraudzības un autopārvadājumu uzraudzības jomā”, kuru 98. punkts noteic, ka aizliegts transportlīdzekļu braukšanas ātrumu kontroles ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci (radaru) ceļa posmā, kur radara darbības zonā tuvu viena aiz otras uzstādītas dažādu maksimālā braukšanas ātruma ierobežojuma ceļa zīmes (98.1. punkts), ceļa remontdarbu veikšanas vietā, ja radara darbības zonā atrodas braukšanas ātruma pagaidu ierobežoju ceļa zīme, izņemot gadījumu, kad tiek izmantoti tehniskie līdzekļi (fotoiekārtas vai videoiekārtas), kas fiksētu pārkāpumu ceļu satiksmē, neapturot transportlīdzekli (98.3. punkts) (*lietas 1. sējuma 92.-107. lapa*). 2022. gada 19. maijā tika izdarīti grozījumi Valsts policijas Iekšējos noteikumos, proti, izslēgts 98.3. punkts (*lietas 1. sējuma 108. lapa*). Līdz ar ko secināms, ka

iekšējais normatīvais akts, uz kuru atsaucas pirmās instances tiesa, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā nebija spēkā.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka abi apsūdzētie, veicot ceļu satiksmes uzraudzību, nebūtu ievērojuši Valsts policijas iekšējos normatīvos aktus.

[9.8] Zemgales apgabaltiesa neatzīst par pamatotu pirmās instances tiesas norādīto motivāciju ar to, ka apsūdzētais /Persona A/ diskusijā ar /Persona C/ neiesaistās.

[9.8.1] No videoierakstā fiksētās sarunas izriet, ka saruna notiek starp /Persona C/ un /Persona A/, kad automašīna jau tika apturēta. Apsūdzētais /Persona A/ paziņo /Persona C/, kāds bija ātrums. /Persona C/ pa tālruni runā ar kādu personu vārdā /Persona H/. /Persona A/ norāda, ka nerunās, jo viss ierakstās. Savukārt /Persona H/ saka, ka tūlīt uzzvanīs. /Persona A/ pēc tam, kad /Persona C/ ir aizpildījis apliecinājumu, saka /Persona C/: "Paņemsim kā pie 90, tevi, tūlīt tev 40*euro*aizies, minimālais". Apelācijas instances tiesa piekrīt protestā minētajam, ka pretēji pirmās instances tiesas norādītajam /Persona A/ pietiekami aktīvi sarunājas ar /Persona C/, jo /Persona A/ izskaidro kādu lēmumu pieņēmis, piemērojot sodu par /Persona C/ pieļauto pārkāpumu ceļu satiksmē. Tāpat no dzirdētās sarunas nepārprotami izriet, ka nevis /Persona A/ neiesaistās garākā sarunā, bet viņš vēlas pēc iespējas ātrāk pārtraukt sarunu, jo /Persona A//Persona C/ sarunas laikā skaidro, ka viss ierakstās. Sarunas saturs starp apsūdzēto /Persona A/ un liecinieku /Persona C/ apliecina, ka apsūdzētais sarunājas ar /Persona C/ sarunājas kā paziņa, nevis kā valsts amatpersona, kura apturējusi pārkāpēju.

[9.8.2] No apsūdzētā /Persona A/ tālruņa apskates protokola redzams, ka 2022. gada 21. jūlijā no pulksten 23:23:18 līdz pulksten 23:35:22 apsūdzētā tālrunī fiksēti divi neatbildēti un divi saņemti zvani no /Persona G/ tālruņa abonenta numura /Tālrunis A/. 2022. gada 21. jūlijā pulksten 23:31:26 apsūdzētais no /Persona G/ saņēmis šāda satura ziņu: Neraksti ludzu tulit busu", bet pulksten 23:35:12 šāda satura ziņu: "Tur galvenais lai punkti nav" (*lietas 1. sējuma 51., 52., 147.-150. lapa*).

[9.8.3] No videoieraksta un apsūdzētā /Persona A/ tālruņa apskates protokola redzams, ka 2022. gada 21. jūlijā no pulksten 23:31:51 līdz 23:36:52 fiksēta tālruņa saruna dienesta automašīnā, proti, apsūdzētā /Persona A/ saruna ar kādu personu. /Persona A/ sarunas gaitā saka: "Mēs jau sadomājam, viss kārtībā, nevajag satraukties. Tur viss kārtībā ir". Saruna notiek, kad apsūdzētais /Persona A/ vada dienesta automašīnu, brīžos, kad pretī nebrauc transportlīdzekļi, dienesta automašīna apzināti tiek vadīta pa ceļa vidusdaļu, kur ir iestrādātas rievas, kas rada troksni un turpmākā saruna nav saprotama (*lietas 1. sējuma 7., 14. lapa*).

[9.8.4] No Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtās atbildes redzams, ka /Persona C/ 2022. gada 21. jūlijā bija spēkā 7 uzskaites punkti, ka /Persona C/ pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros bija apmeklējis apmācības kursus ceļu satiksmes drošības jautājumos un drošas transportlīdzekļu vadīšanas jautājumos (*lietas 2. sējuma 22. lapa*).

[9.8.5] Zemgales apgabaltiesa netic liecinieka /Persona G/ liecībām daļā par to, ka viņš īsi pirms pusnakts zvanījis /Persona A/ saistībā ar automašīnas remontu, vai ka zvani bijuši saistībā ar juridisku konsultāciju lietās, kur /Persona A/ nav bijis iesaistīts kā amatpersona. Kā redzams no sarunām un īsziņām, tad starp liecinieku /Persona G/ un apsūdzēto /Persona A/ komunikācija nav ne par automašīnu remontu, ne par juridisku konsultāciju, ja vien liecinieks par juridisku konsultāciju neuzskata viņa izteikto lūgumu apsūdzētajam atrisināt jautājumu: "tur galvenais lai punkti nav."

[9.8.6] Zemgales apgabaltiesa ņem vērā pirmās instances tiesas konstatēto par to, ka nesakrīt fiksētais laiks dienesta automašīnas videoierakstā un apsūdzētā /Persona A/ tālrunī. Proti,no apsūdzētā /Persona A/ tālruņa apskates protokola redzams, ka /Persona G/ ir zvanījis /Persona A/ 2022. gada 21. jūlijā no pulksten 23:23:28 līdz 23:35:28. /Persona A/ atbildējis uz zvanu tikai 2022. gada 21. jūlijā 23:31:41 un 23:35:22. Savukārt no videoieraksta par /Persona C/ vadītās automašīnas apturēšanu redzams, ka 2022. gada 21. jūlijā pulksten 23:30:22 /Persona C/ jau bija saņēmis apliecinājumu un dodas uz savu automašīnu. Plkst. 23:23:18 un 23:30:45 /Persona A/ uz /Persona G/ zvanu nav atbildējis, bet videoierakstā redzams, ka 23:23:18 vēl nav pat fiksēts /Persona C/ pieļautais braukšanas ātruma pārkāpums. Pulksten 23:30:45 /Persona C/ jau bija saņēmis apliecinājumu administratīvā pārkāpuma lietā un aizbraucis.

Tā kā šīs abas iekārtas nav savstarpēji kalibrētas, tad nav pamats atzīt, ka abās ierīcēs laiks tika fiksēts tāpatīgi.

Zemgales apgabaltiesai, izvērtējot videoierakstu ar apsūdzētā un liecinieka sarunu un īsziņas saturu, nav saprātīgu šaubu par to, ka /Persona A/ sarunājās pa telefonu ar /Persona G/ tieši par /Persona C/ pieļauto pārkāpumu, ko apliecina /Persona G//Persona A/ nosūtītās ziņas – "neraksti lūdzu, tūlīt būšu", un "tur galvenais, lai punkti nav". To, ka /Persona C/ bija būtiski nesaņemt papildu soda punktus, lai nebūtu jāpiemēro kāds no transportlīdzekļu vadītāju uzvedības ietekmēšanas līdzekļiem,apliecina izziņa no Ceļu satiksmes drošības direkcijas. Tas izskaidro /Persona A/ un /Persona B/ veiktās prettiesiskās darbības, piemērojot /Persona C/ sodu par mazāku Ceļu satiksmes likuma pārkāpumu, kāds faktiski tika pieļauts. To, ka abi apsūdzētie veica prettiesiskās darbības, pierāda arī /Persona A/ vēlāk teiktais pa tālruni: "Mēs jau sadomājām, viss kārtībā, nevajag satraukties. Tur viss kārtībā ir."

[9.8.7] Tas, ka lietā neatrodas pierādījumi tam, ka /Persona C/ būtu zvanījis /Persona G/ un informējis viņu, ka /Persona A/ ir apturējis liecinieka mašīnu par braukšanas ātruma pārsniegšanu, pats par sevi nepierāda, ka šāds zvans nav bijis. Zemgales apgabaltiesa jau iepriekš konstatēja, ka /Persona G/ zvanījis un sūtījis īsziņu /Persona A/ tieši saistībā ar /Persona C/ izdarīto administratīvo pārkāpumu ar nolūku, lai /Persona C/ nebūtu soda punktu.

[9.9] Pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka videoierakstā redzams radara fiksētais ātrums 118, 88, 117 km/h, kas turpina samazināties.

Zemgales apgabaltiesa neatzīst par pamatotu pirmās instances tiesas norādīto motivāciju par to, ka par neticamu atzīstams, ka sekundes laikā /Persona C/ vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 118 km/h, tad 88 km/h un uzreiz braukšanas ātrumu palielināja līdz 117-116 km/h.

Zemgales apgabaltiesa pievienojas protestā paustajam viedoklim, ka pirmās instances tiesa nav novērtējusi liecinieka /Persona F/ tiesas izmeklēšanas sniegtās liecības, kurās liecinieks pēc videoieraksta noskatīšanās izskaidrojis šādas ātruma svārstības (mazākais ātrums parādījies tādēļ, ka uz ceļa atradusies arī kravas automašīna, kas vienmēr raida spēcīgāku signālu, pat ja tās braukšanas ātrums ir mazāks), kurās liecinieks atzina, ka no videoieraksta objektīvi redzams, ka tieši liecinieka /Persona C/ vadītā automašīna*/Transportlīdzeklis B/*ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ ir braukusi ar ātrumu 118 km/h, ka videoierakstā redzamie traucējumi nekādi nav varējuši ietekmēt mērījuma rādītājus, ka mērījums veikts ar priekšējo antenu, ka video fragmentā ātrums sākot ar 111 līdz 118 km/h ir nolasījies objektīvi, videoierakstā objektīvi ir redzams, ka pirmā mašīna brauc ar pietiekoši ātru ātrumu, kas ir norādīts video, bet otrā smagā mašīna brauc lēnāk un tās signāls tiek uzrādīts kā stiprs signāls. Ar liecinieka /Persona F/ liecībām ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to, ka tieši /Persona C/ vadītās automašīnas ātrums bijis konstants un dinamisks, ka nekādi blakus faktori nav ietekmējuši rādījuma rezultātus – ne kondicionieris, ne ventilators, ne radara atstarošanās leņķi, ne lēzenais ceļa pagrieziens. Turklāt ar liecinieka /Persona F/ liecībām pirmās instances tiesā pierādīts, ka mērķa automašīnas ātrumu tikai pēc laboratorijas testiem var noteikt pat līdz 4 kilometru attālumam, bet dzīvē šai radara iekārtai uztveršanas attālums ir līdz 1 kilometram pie maksimālās jūtības, jo dzīvē ir pie ceļa koki, infrastruktūras un tamlīdzīgi. Turklāt Valsts policijas automašīna*/Transportlīdzeklis A/* ir aprīkota ar mērierīci, kas ir pārbaudīta un verificēta, un nav konstatēta nepareiza mērierīces darbība. Pārbaudot informāciju par 2022. gadu, konstatēts, ka mērierīcei mehāniska iejaukšanās netika konstatēta, kā arī nebija pieteikumi par bojājumiem.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka nav pamats neticēt liecinieka /Persona F/ liecībām pirmās instances tiesā, ka ventilators var negatīvi ietekmēt radara darbību tikai tad, ja radars darbojas statiskajā režīmā vai kustības režīmā, ja patruļa kustas ar ātrumu mazāk par 48 km/h. No videoieraksta redzams, ka dienesta automašīnas ātrums brīdī, kad tiek konstatēta /Persona C/ vadītā automašīna, ir virs 50 km/h. Turklāt dienesta automašīnai*/Transportlīdzeklis A/* bija pieslēgts arī references ātrums, līdz ar ko šādi gadījumi, kad rādījumu precizitāti ietekmē ventilators, dienesta automašīnai esot kustībā, bija minimizēti.

Zemgales apgabaltiesa pievienojas protestā minētajam viedoklim par to, ka apstāklis, ka gan /Persona A/, gan /Persona B/ atkārtoti pārskatīja videoierakstā fiksēto /Persona C/ pārkāpumu, apstiprina, ka nevienam no viņiem nebija šaubu par ātruma rādījuma mērījumu patiesumu, tostarp, to, ka tas būtu ietekmēts ar kādiem atstarojošiem leņķiem vai automašīnas kondicionēšanas sistēmām, ka ar vislielāko fiksēto ātrumu braucis tieši /Persona C/.

Konkrētajā gadījumā nav juridiski izšķirošas nozīmes tam, ka /Persona B/ nav speciāli apmācīta rīkoties ar ātruma noteikšanas radaru un tā īpatnībām, kā to norādīja aizstāvība.

Tādējādi pirmās instances tiesas izdarītais secinājums, ka /Persona C/ vadītā automašīna sekundes laikā nevarēja samazināt ātrumu no 118 km/h un 88 km/h un atkal uz 116 km/h, atzīstams par nepamatotu.

[9.10] Zemgales apgabaltiesa neatzīst par pamatotu pirmās instances tiesas norādīto motivāciju par to, ka, lai konstatētu mantkārīgu nolūku, apsūdzētajiem jābūt pazīstamiem ar personu, kuras materiālo stāvokli tie vēlas uzlabot, turklāt /Persona C/ samaksāt naudas sodu 160*euro* nebūtu grūtības.

Zemgales apgabaltiesa piekrīt protestā minētajam par juridiskā literatūrā pausto atziņu, ka mantkārīgs nolūks raksturojas ar to, ka persona noziedzīgo nodarījumu izdarījusi ar mērķi nelikumīgi panākt sava vai citas personas materiālā stāvokļa uzlabošanu, kas tostarp var izpausties arī kā izvairīšanās no mantiska rakstura saistību izpildes. Tas, vai valsts amatpersonai izdevās uzlabot savas vai citas personas materiālo stāvokli dokumenta viltošanas rezultātā, kvalifikāciju neietekmē (Sal. Hamkova D. *327. panta komentārs. Grām.: Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Krastiņš U., Liholaja V., Hamkova D. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2019,667. lpp.*). Tādējādi mantkārīgam nolūkam nav nepieciešams pierādīt, ka kāds no apsūdzētajiem būtu iepriekš jebkādā veidā pazīstams ar personu, kuras materiālo stāvoklis paredzēts uzlabot, kā arī nav nozīmes, vai personai naudas soda nomaksa sagādātu jebkādas grūtības.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka abu apsūdzēto prettiesisko darbību rezultātā tika nepamatoti uzlabots liecinieka /Persona C/ gan mantiskais stāvoklis, proti, mazāks soda apmērs, gan arī atbrīvots no nevēlamām kaitīgām juridiskām sekām, proti, soda punktiem.

[9.11] Zemgales apgabaltiesa pretēji pirmās instances tiesai atzīst, ka nepastāv šaubas, ka visi šajā krimināprocesā esošie pierādījumi ir iegūti Kriminālprocesa likuma noteiktā kārtībā, tie ir ticami, attiecināmi un pieļaujami noziedzīga nodarījuma pierādīšanā. Viennozīmīgi katrs pierādījums pats par sevi atsevišķi nepierāda apsūdzētajiem /Persona A/ un /Persona B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva visas pazīmes, taču, tikai izvērtējot visus pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, iespējams objektīvi konstatēt apsūdzībā norādītos apstākļus un konstatēt, ka ir noticis noziedzīgs nodarījums, kurā saskatāmas visas /Persona A/ un /Persona B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes.

Ievērojot iepriekš minētos argumentus un apsvērumus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka valsts apsūdzība pareizi kvalificējusi apsūdzētā /Persona A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 20. panta trešās daļas un 327. panta otrās daļas, bet apsūdzētās /Persona B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 327. panta otrās daļas, abi apsūdzētie par to ir sodāmi.

[10] Zemgales apgabaltiesa ņem vērā, ka 2022. gada 22. jūlija lēmums par administratīvā soda piemērošanu /Persona C/ par 2022. gada 21. jūlijā izdarīto administratīvo pārkāpumu ir stājies spēkā un viņš naudas sodu ir samaksājis. Šo lēmumu nav atcēlusi augstāka Valsts policijas amatpersona Administratīvās atbildības likuma 174. panta kārtībā. Arī prokurors par šo lēmumu nav iesniedzis protestu Administratīvās atbildības likuma 171. panta kārtībā. Taču Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka šie apstākļi paši par sevi neizslēdz to, ka abi apsūdzētie nav izdarījuši viņiem inkriminētās noziedzīgās darbības.

Zemgales apgabaltiesa nesaskata pamatu konkrētajā gadījumā pieņemt blakus lēmumu par krimināllietas materiālu nodošanu izvērtēšanai Valsts policijai administratīvās lietvedības ietvaros, jo, ja stāsies spēkā šis nolēmums, šo jautājumu varēs risināt Administratīvas atbildības likuma 32. nodaļas “Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem” kārtībā.

[11] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro un trešo daļu Zemgales apgabaltiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī abu vainīgo personības bet, nosakot soda mēru, – atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.

Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai

notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[11.1] Krimināllikuma 327. panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz četriem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu. Tādējādi saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu apsūdzētais /Persona A/ izdarīja uzkūdīšanu izdarīt smagu noziegumu, uzkūdīšana tika pabeigta, bet /Persona B/ izdarīja smagu noziegumu.

[11.2] Noziedzīgais nodarījums izdarīts ar piepeši radušos nodomu (*dolus repentinus*), jo apsūdzētajiem nodoms radās pēkšņi un tūlīt tas tika realizēts. Ar noziedzīgo nodarījumu radīts kaitējums valsts policijas normālai darbībai, iedragāta Valsts policijas darbinieka reputācija un uzticība Valsts policijas darbinieku godprātībai. Ar noziedzīgo nodarījumu mantiskais kaitējums nav nodarīts. Tādējādi abi apsūdzētie ar tiešu nodomu izdarīja smagu noziegumu ar augstu kaitīguma pakāpi.

[11.3] Atbilstoši Krimināllikuma 47., 48. pantam Zemgales apgabaltiesa abiem apsūdzētajiem nekonstatē ne atbildību mīkstinošus apstākļus, ne arī atbildību pastiprinošus apstākļus.

[11.4] Pārbaudot apsūdzētā /Persona A/ personību, Zemgales apgabaltiesa konstatē, ka agrāk krimināli sodīts nav. No lietas materiāliem izriet, ka apsūdzētais ir darbspējīgs, strādā Valsts policijā par /amats/, dienestā kopš 2008. gada, ar vidējo arodizglītību, ir deklarēta un patstāvīga dzīvesvieta, precējies, apgādībā viena persona, bērns invalīds. Lietā nav ziņu arī par to, ka apsūdzētais slimotu ar jebkāda veida garīgu slimību. Tādējādi secināms, ka /Persona A/ir pilnībā atbildīgs par savu rīcību**.**

[11.5] Pārbaudot apsūdzētās /Persona B/ personību, tiesa konstatē, ka agrāk krimināli sodīta nav. No lietas materiāliem izriet, ka apsūdzētā ir darbspējīga, strādā Valsts policijā par /amats/, dienestā kopš 2018. gada, raksturojās pozitīvi, ar I līmeņa augstāko izglītību, ir deklarēta un patstāvīga dzīvesvieta, precējusies, apgādībā divas personas. Lietā nav ziņu arī par to, ka apsūdzētā slimotu ar jebkāda veida garīgu slimību. Tādējādi secināms, ka /Persona B/ir pilnībā atbildīga par savu rīcību.

[11.6] Nosakot soda mēru, Zemgales apgabaltiesa ņem vērā, ka abiem apsūdzētajiem nav konstatēti ne atbildību mīkstinoši apstākļi, ne arī atbildību pastiprinoši apstākļi.

Zemgales apgabaltiesa piekrīt valsts apsūdzībai, ka konkrētajā gadījumā soda mērķis tiks sasniegts, neizolējot abus apsūdzētos no sabiedrības.

Zemgales apgabaltiesa piekrīt prokurores tiesas debatēs paustajam viedoklim par pamatsoda veidu un mēru apsūdzētajam /Persona A/, bet apsūdzētajai /Persona B/ par pamatsoda veidu. Zemgales apgabaltiesas ieskatā apsūdzētās /Persona B/ darbības bija mazāk kaitīgas, viņa nebūtu izdarījusi konkrēto noziedzīgo nodarījumus, ja līdzapsūdzētais /Persona A/, kas ir kolēģis ar lielāku pieredzi, nebūtu viņu uz to uzkūdījis, kuram arī bija aktīvākā loma, tāpēc viņai soda mērs jānosaka mīkstāks par prokurores lūgto tiesas debatēs pirmās instances tiesā un apelācijas protestā.

Zemgales apgabaltiesa uzskata, ka abiem apsūdzētajiem arī papildsods jānosaka mīkstāks par prokurores lūgto tiesas debatēs pirmās instances tiesā un apelācijas protestā. Zemgales apgabaltiesa ņem vērā, pirmkārt, to, ka konkrētais noziedzīgais nodarījums bija pēkšņs, neplānots, otrkārt, abu apsūdzēto pozitīvos raksturojumus dienestā, treškārt, būtisks paliekošs kaitējums nav nodarīts. Tādējādi Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka abiem apsūdzētajiem papildsoda mērķi var sasniegt ar panta sankcijā paredzēto minimālo termiņu.

[11.7] Rezumējot, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam /Persona A/ sods nosakāms –sabiedriskais darbs uz 230 stundām, atņemot tiesības ieņemt amatu Valsts policijā uz 1 gadu, bet apsūdzētajai /Persona B/ sods nosakāms –sabiedriskais darbs uz 200 stundām, atņemot tiesības ieņemt amatu Valsts policijā uz 1 gadu.

[12]Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda apsūdzētajam /Persona A/ soda izciešanā jāieskaita aizturēšanā pavadīto laiku no 2022. gada 28. decembra pulksten 7.58 līdz 2022. gada 29. decembrim pulksten 11.00 (2 dienas), kas atbilst 16 sabiedriskā darba stundām, bet apsūdzētajai /Persona B/ pavadīto laiku no 2022. gada 28.

decembra pulksten 8.29 līdz 2022. gada 29. decembrim pulksten 12.10 (2 dienas), kas atbilst 16 sabiedriskā darba stundām.

[13] Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētajai /Persona B/ tika atcelti 2022. gada 29. decembrī piemērotie drošības līdzekļi: dzīvesvietas maiņas paziņošana, noteiktas nodarbošanās aizliegums – aizliegums ieņemt amatu, kas saistīts ar satiksmes uzraudzību, aizliegums tuvoties, kontaktēties, sazināties ar /Persona A/ un /Persona C/ aizliegums izbraukt no valsts (*lietas 1. sējuma 128. lapa*), bet apsūdzētajam /Persona A/ 2022. gada 29. decembrī piemērotie drošības līdzekļi: dzīvesvietas maiņas paziņošana, noteiktas nodarbošanās aizliegums – aizliegums ieņemt amatu, kas saistīts ar satiksmes uzraudzību, aizliegums tuvoties, kontaktēties, sazināties ar /Persona B/ un /Persona C/, aizliegums izbraukt no valsts (*lietas 1. sējums 157. lapa*).

Zemgales apgabaltiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 241. pantā paredzēto pamatu, lai abiem apsūdzētajiem piemērotu jebkādu drošības līdzekli.

[14] Apsūdzēto /Persona B/ un /Persona A/ mantai arests nav uzlikts. Procesuālo izdevumu nav.

[15] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punktu Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka rakstveida pierādījumus: 3 DVD, 2022. gada 21. jūlija apliecinājumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16768004820122 – glabāt krimināllietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563. panta pirmās daļas 2. punktu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

atcelt Zemgales rajona tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumu.

Atzīt /Persona A/ par vainīgu Krimināllikuma 20. panta trešajā daļā un 327. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 230 stundām un atņemt tiesības ieņemt amatu Valsts policijā uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2022. gada 28. decembra plkst. 7.58 līdz 2022. gada 29. decembrim plkst. 11.00 (2 dienas), kas atbilst 16 sabiedriskā darba stundām.

Drošības līdzekli /Persona A/ nepiemērot.

Atzīt /Persona B/ par vainīgu Krimināllikuma 327. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 200 stundām un atņemt tiesības ieņemt amatu Valsts policijā uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2022. gada 28. decembra plkst. 8.29 līdz 2022. gada 29. decembrim plkst. 12.10 (2 dienas), kas atbilst 16 sabiedriskā darba stundām.

Drošības līdzekli /Persona B/ nepiemērot.

Rakstveida pierādījumus: 3 DVD, 2022. gada 21. jūlija apliecinājumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16768004820122 - glabāt krimināllietā.

Noteikt pienākumu /Persona A/ un /Persona B/ 10 darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās pieteikties sabiedriskā darba izciešanai Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

Nolēmumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā 10 darbdienu laikā pēc pilna nolēmuma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību vai prokurora protestu Zemgales apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2025. gada 29. septembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs *(paraksts*)* Ramiro Grandāns

Tiesnesis *(paraksts*)* Elmārs Lenšs

Tiesnese *(paraksts*)* Līga Baltmane-Zepa

**Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.*